

DARTISTS

ZIJ WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER

CRISTINA LUCAS
(Jaén, 1973)

De Spaanse Cristina Lucas woont en werkt in Madrid. Ze maakt internationaal furore met haar foto's, installaties, video's en tekeningen. Vaak zijn het ironische en kritische kanttekeningen bij maatschappelijke fenomenen zoals macht of het verlangen om dieren te domineren.

KRIS MARTIN
(Kortrijk, 1972)

Het werk van Kris Martin bestaat uit sculpturen, foto's en installaties. Toegankelijke kunst die zich laat kenmerken door een heldere en herkenbare beeldtaal. "Ik ben geen zoeker, eerder een vinder. Ik ben geen tekenaar, eerder een potlood. Ik neem iets en geef het terug in een beeld."

PASCALÉ MARTHINE TAYOU
(Nkongsambo, Kameroen, 1966)

De multiculturele achtergrond van Pascale Marthine Tayou is voor hem een belangrijke inspiratiebron. De beeldhouwer, performance- en videokunstenaar exposeert over zowat de hele wereld.

"Ik ben een pessimist dus optimist!"

NAVID NUUR
(Teheran, 1976)

Lieveling van galeriehouders. Navid Nuur woont en werkt in Den Haag en geldt als een van de grote talenten in de hedendaagse kunst. Zijn werk is even bruusk als poëtisch, even terloops als doorwrocht. Een intelligente knutselaar met een groot beeldend vermogen. "Als je op straat op iemand toestapt, hem bij de schouder grijpt en zegt: 'Heb je dat gezien, daarjuist?', dan zul je ontdekken dat niemand met je wilt praten."

MATTHIEU RONSSE
(Kortrijk, 1981)

Rijzende ster in de kunstwereld. Woont en werkt in het Oost-Vlaamse Mullem waar hij schildereijen combineert met installaties van gebruikte materialen en zo tot totaal kunstwerken komt. "Ik ben een chaotisch realist."

FERNANDO SÁNCHEZ CASTILLO
(Madrid, 1970)

Voor de Spaanse kunstenaar is de geschiedenis van zijn geboorteland een grote inspiratiebron. Zijn oeuvre bestaat uit beeldhouwwerken, videokunst en installaties. "Wat mij fascineert is de relatie tussen kunst en macht. Openbare ruimtes, het collectief geheugen... mislukte revolutionaire acties en bewegingen. Het moment dat ze aan de macht komen en utopie plots nachtmerrie wordt."

JOHAN TAHON
(Menen, 1965)

Beeldhouwer Johan Tahon woont en werkt afwisselend in België en Istanbul. Hij studeerde beeldhouwkunst aan het KASK in Gent en werd ontdekt door Jan Hoet, die zijn werk tentoonstelde in verschillende galerieën en musea in Europa.

JORIS VAN DE MOORTEL
(Oostakker, 1983)

Het werk van deze jonge kunstenaar combineert verschillende disciplines. Creatie en destructie liggen dicht bij elkaar in zijn sculpturen en installaties. "Waar haal je al die fantasie vandaan? Ik weet niet hoeveel keer die vraag me al is gesteld. Eén ding is zeker: de ideeën komen niet uit de lucht vallen, en het is ook niet iets wat je hebt of niet hebt. Het enige wat je echt nodig hebt is de mogelijkheid om het te zien en ermee om te gaan."

JAN VAN IMSCHOOT
(Gent, 1963)

De naam van de Gentse kunstschilder is al jaren bijna onvermijdelijk wanneer het gaat over jonge, goede Belgische schilders. Een bijzonder vlotte penseelvoering, perfect uitgebalanceerde kleuren en sterk verhalende onderwerpen. In zijn doeken en tekeningen is de 'typisch Vlaamse' humor – lees cynisme en ironie – nooit ver weg. "Despoot als het de anarcho-barok betreft. Producent van historische meesterwerken, met een naar olieverf en terpentijn ruikende verslaving."

ANNE WENZEL
(1972)

De Duitse beeldende kunstenares woont sinds 1992 in Nederland. Anne Wenzel maakt beelden en installaties. Ze raakte vooral bekend met haar rampenlandschappen. In haar werk beeldt ze bijvoorbeeld uit hoe een landschap er na een bosbrand zou uitzien. "In Nederland wordt te makkelijk gezegd: jouw opa was fout."

MATTHIEU RONSSE

Het Lam Gods zoals u het nog nooit zag

Het *Lam Gods* is een fantastisch in situ werk, dat gezien vanuit het standpunt van vandaag een heldere blik werpt in het hoofd van de gebroeders Van Eyck en bij uitbreiding hun wereld.

Zij waren beeldvertolkers van hun tijd, godsdienst meticulous weergegeven in een in opdracht uitgevoerd werkstuk.

We kunnen het ons zo voorstellen: godvrezend vermogend koppel betaalt briljante ambachtslieden Van Eyck, zo'n beetje de fototoestellen van hun tijd, om het hele wereldje rond christelijke devotie weer te geven in de toentertijd innoverende olie-*verflechniek*. Wanneer een van de broers sterft, gaat de ander aan de slag. Een estafette met een penseel. Hubert de pijp uit, Jan de diplomaat aan de slag, *bringing it all back home*. Zich verrijkt door het reizen, om daarna tijd uit te zitten voor een paneel zonder wijzers.

Hij voltooide een ware marathon van de schilderkunst waarin al haar aspecten en haar potentie op een weerzinwekkende manier aan bod komen.

De kleur dartelt als een stel vriele pauwen door het veld.

Boven het lam komt het licht als een speldenprik door het hout de compositie binnengestraald. (01)

Het intellect als arbeidsbemiddelaar, de hoede om de concentratie tussen blik en werkstuk te bezegelen door de vaste hand. Het goddelijke schuift aan bij de keuken van het wereldse.

Ontmoet de klanken van het menselijke keelgat, de aan gewicht gebonden wieroekvaten wuiven naar het bloedende lam. Een lam als lijdend voorbeeld.

Er valt iets te zeggen over die meedogenloze concentratie van degenen die zich tot hem richten. Dit is niet bepaald een Heizeldrama. Dit is het appel van militaire slaapwandelaars in eenzelfde droom.

Alsof het een ijsijd was in het Gent van de gebroeders, en alles wat mensdom was zich verzamelde in hun geheugen. En vanuit één plaats ontwikkelde zich dan het mensdom vanuit een schuldgevoel op het

witgeplamuurde kopse hout.

De grot betreft hier een kerk. Alles wat zich daarbuiten afspeelt, wordt meegenomen binnen deze ark die naar het hogere vaart. Wat we zien is een vastbesloten visie, een soort Paestum waarin het volkje zich als doorgewinterde ijsberen heeft laten overspoelen door het vuur.

Net kopje-onder om de lreet te smoren.

En dan dat schalkse eigen kopje bij de ruiters links. Reeds door de kopie niet meer echt door hemzelf.

Het werk stoot zich af van het ego.

Noem het een rebus, een wiskundig georganiseerde compositie, of een artistieke intultie, die een Mondriaan en een Rembrandt is.

De behaarde Eva en de Adam die naar het venster van de kathedraal tuurt, geschieden door de schuldaren ontsproten uit hun zonde.

Het bloed van het lam spuit als stroop aan de baard van God. (02)

Het object-schilderij begeerd door tirannen, aan stukken getrokken, van haar navelstreng ontdaan, en in het mistige landschap van de Vlaamse detective enkel geëvenaard door de Bende van Nijvel.

De rechtvaardige rechters zijn nog steeds zoek, alsof ze gewoonweg volledig verdwenen zijn. (03)

Dit werk hoort in zijn context, het enigma absorbeert als een magnifieke druif alles uit zijn omgeving en laat zich drinken als een verhaal dat alle verwachtingen inlost. Meer heeft de wereld niet om het lijf.

Het water sijpelt zo heerlijk door dat malse groen.

De fonkeling flirt zich te pletter op ons netvlies.

Dit werk is zo'n zeldzaam voorbeeld van authenticiteit. Streekgebonden, en toch universeel. Een mispel door vorst gerijpt. Oprecht ook, en genereus.

Als we daar staan in de kathedraal met die aanblik op ons aangezicht, dan lezen we uit het manuscript, of we zitten in de kop van de pen.

Jammer dat haar tegenwoordige slaapkamer me met verstomming slaat, hoe erg de stoet der minnaars uit hun bek kan stinken.

ALDENT
TOMAS
EABERT

Het Lam Gods
Gebroeders Van Eyck,
1432